

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 693/05
16.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA i dr**, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona i dr, rešavajući o žalbama osuđenog AA i Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K. 32/04 od 23. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog AA, dana 16. februara 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimičnim uvažavanjem žalbe optuženog AA i po službenoj dužnosti, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. broj 32/04 od 23. feburara 2005. godine u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA, opisane u izreci presude, pravno kvalifikuje kao krivično delo omogućavanje uživanja opojne droge iz člana 247. stav 1. Krivičnog zakonika, za koje mu **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, i kao krivično delo napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz člana 323. stav 2. Krivičnog zakona za koje mu **UTVRĐUJE** kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, pa ga za dela u sticaju **OSUĐUJE** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 24.septembra 2003. godine do 22. oktobra 2003. godine.

Žalba Okružnog javnog tužioca kao i žalba optuženog AA u ostalom delu **ODBIJAJU SE** kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Novom Sadu, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, i za krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti iz člana 24. stav 1. ZOJRM RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, pa je za dela u sticaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 24. septembra 2003. godine do 22. oktobra 2003. godine; optuženi BB, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojne droge iz člana 245. stav 3. OKZ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca; na osnovu člana 245. stav 5. OKZ, od optuženog BB, oduzima se opojna droga – heroin, neto težine 56,75 miligrama; optuženi su obavezni da sudu na ime troškova krivičnog postupka solidarno plate 8.300,00 dinara, a na ime paušala svaki po 3.000,00 dinara u roku od 30 dana po pravnosnažnosti presude. Istom presudom na osnovu člana 355. stav 1. ZKP, optuženi AA oslobođen je od optužbe da bi izvršio krivično delo neovlašćeno držanje opojne droge iz člana 245. stav 3. OKZ.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se prvostepena presuda ukine u oslobađajućem delu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga u žalbi;

- optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, sa zahtevom da bude pozvan na sednicu veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 832/05 od 26. aprila 2005. godine, predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca, a odbije kao neosnovana žalba optuženog AA.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama, navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, i datih objašnjenja optuženog za navode i predloge iz žalbe, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP.

U žalbi optuženog AA sem navođenja da se prvostepena presuda pobija zbog "bitne povrede odredaba krivičnog postupka" nije navedeno ništa konkretno u čemu bi se te povrede sastojale. U stvari žalbeni navodi i po tom osnovu svode se na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja.

Žalbom optuženog AA neosnovano se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio sve izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima izvedenim na glavnom pretresu, ocenivši sve dokaze pojedinačno i skupno i pri tome pravilno utvrdio činjenično stanje. Pobijajući činjenično stanje kao pogrešno i nepotpuno utvrđeno, dosledno tezi zastupanoj tokom postupka, optuženi AA i sada u žalbi tvrdi i ponavlja odbranu da on nije izvršio krivična dela koja mu se stavljaju na teret i da je upravo to pogrešno utvrđeno pogrešnom ocenom izvedenih dokaza i odbrane optuženog BB.

Ceneći izvedene dokaze, posebno odbranu optuženog BB, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi AA izvršio krivična dela za koja je oglašen krivim i osuđen prvostepenom presudom, na način kako je to detaljno opisano u obrazloženju prvostepene presude.

Pre svega, optuženi BB ne spori da se kritične večeri, sreo sa optuženim AA, istina tvrdi da je do susreta došlo slučajno ispred zgrade u kojoj on stanuje, da je optuženi AA naišao sa vozilom i stao, da su se kroz prozor samo rukovali, te da je optuženi AA otišao sa vozilom, a on otišao u svoju zgradu, kada je naišao policajac VV, koji je kod njega pronašao drogu heroin, koja je od njega tom prilikom i oduzeta – 56,75 miligrama heroina upakovan u srebrenasti staniol. Dakle, prvostepeni sud, po oceni Vrhovnog suda, osnovano zaključuje da susret između optuženih nije bio slučajan već dogovoren, i da je tom prilikom optuženi AA kroz prozor vozila, prilikom rukovanja, predao opojnu drogu- heroin optuženom BB. Istina, nema dokaza da je optuženi AA predao opojnu drogu BB. Međutim, imajući u vidu da su radnici SUP-a posmatrali i videli da su se oni rukovali, zatim, da je tako primopredaja izvršena, i da je optuženi BB, kako sam priznaje narkoman i da je droga kod njega pronađena i oduzeta, to je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi AA dao optuženom BB drogu – heroin, i da se u njegovim radnjama stiču svi elementi krivičnog dela omogućavanje uživanja opojne droge iz člana 246. stav 1. OKZ. U tom pogledu u pobijanoj presudi su dati potpuni, jasni, opširni i međusobno saglasni razlozi, tako da nema osnova za tvrdnju iznetu u žalbi optuženog AA da on krivično delo nije izvršio a ovo tim pre, što se u žalbi ne ističu nove činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku a koji bi moli utvrđene činjenice dovesti u sumnju.

Isto tako, u žalbi optuženog AA, kada je u pitanju krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti iz člana 24. stav 1. ZOJRM RS za koje je optuženi, takođe navedenom presudom oglašen krivim i osuđen, ne iznose se nove činjenice niti dokazi koji bi doveli u sumnju činjenično utvrđenje prvostepenog suda u odnosu na to delo, već se samo ponavlja odbrana optuženog da on kritične večeri nikakvo službeno lice ni radnika SUP-a, a pogotovo GG, koga inače od ranije poznaje nije video.

Međutim, izneti žalbeni navodi suprotni su tvrdnjama saslušanih svedoka – ovlašćenih radnika SUP-a GG i DD, čije iskaze prvostepeni sud pravilno ocenio verodostojnim, budući da su uverljivi, međusobno saglasni, detaljni, a saglasni su i sa materijalnim dokazima, da je nakon kontakta okrivljenih, oštećeni GG prišao vozilu optuženog AA sa prednje strane, da je mesto bilo osvetljeno, farovi na vozilu upaljeni, da je u levoj ruci držao policijsku značku a u desnoj pištolj, da je prilazeći vozilu (motor nije gašen) viknuo "stoj policija" da je tada optuženi AA naglo zatvorio prozor, zaključao bravu i naglim manevrisanjem krenuo u rikverc, tako da je GG morao da odstupi u stranu da bi izbegao gaženje, da je potom i nalegao na haubu sa značkom u jednoj ruci, s`pištoljem u drugoj ruci, tako da nema sumnje da ga je optuženi prepoznao, ali je isti pobegao sa lica mesta sprečivši ga na taj način da obavi svoju službenu radnju legitimisanja. Prema tome, činjenično stanje i u odnosu na navedeno krivično delo je pravilno i potpuno utvrđeno i isto se žalbenim navodima i neargumentovanim osporavanjem utvrđenog činjeničnog stanja ne dovodi u sumnju.

Ostali žalbeni navodi optuženog kojima se prvostepena presuda osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povredu krivičnog zakona nisu od bitnog značaja za ishod krivičnog postupka.

Međutim, kako je posle donošenja prvostepene presude dana 01. januara 2006. godine stupio na snagu Krivični zakonik ("Službeni glasnik RS", broj 85/05 od 06. oktobra 2006. godine), po kojem se u radnjama opisanim u izreci prvostepene presude stiču zakonska obeležja krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 247. stav 1. za koje je propisana kazna zatvora od šest meseci do pet godina, što je za optuženog blaže od kazne propisane članom 246. stav 1. OKZ od jedne do 10 godina i krivično delo napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz člana 323. stav 1. Krivičnog zakonika za koje je propisana kazna zatvora od tri godine, što je takođe za optuženog blaže od kazne propisane u članu 24. stav 1. ZOJRM RS, to je Vrhovni sud na radnje optuženog primenio Krivični zakon kao blaži za optuženog shodno odredbama člana 5. stav 2. KZ.

S`obzirom na izneto, Vrhovni sud je po službenoj dužnosti preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, a shodno tome ispitao i odluku o kazni iz pobijane presude.

Naime, odluka o kazni je predmet žalbe branioca optuženog AA, pa je Vrhovni sud, uvažavanjem ove žalbe, preinačio odluku o kazni i optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci.

Prilikom utvrđivanja pojedinačnih i izricanje jedinstvene kazne optuženom AA za učinjena krivična dela, Vrhovni sud je cenio sve okolnosti koje je utvrdio prvostepeni sud u smislu člana 54. KZ, a koje su od uticaja na vrstu i visinu krivične sankcije, pa je našao da su okolnosti koje se odnose na lične i porodične i materijalne prilike optuženog nesumnjivo olakšavajuće okolnosti, dok je ranija osuđivanost otežavajuća okolnost. Dajući tim okolnostima onaj značaj koji u slučaju optuženog i zaslužuju, Vrhovni sud je optuženom AA za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 247. stav 1. utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, i za krivično delo napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz člana 323. stav 1. KZ RS kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, i osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci koja kazna je saglasna težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva nužna i dovoljna za ostvarivanje u zakonu predviđene svrhe kažnjavanja predviđene članom 42. KZ.

Zato su suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kako pojedinačne, tako i jedinstvene kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju, neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u oslobađajućem delu, Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca, kojima se pobija zaključak prvostepenog suda da je optuženi AA, kritičnom prilikom samo dao opojnu drogu a ne i da je istu neovlašćeno držao, i da s`toga u njegovim radnjama nema elemenata krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ, neosnovani i razloge prvostepenog suda date u tom pravcu, kao jasne, logične i uverljive u celosti prihvata i ovaj sud.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 391. i 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka
Upravitelj pisarnice
Mirjana Vojvodić

SR